

hybridnettet opnår dækning for alle omkostninger i forbindelse med anlæg, drift og afskrivning af nettet.

ad punkt 5

Forslagsstillerne finder det ikke hensigtsmæssigt, at fællesantenneanlæggene pålægges en tilslutningspligt til hybridnettet. Anvendelse af enhedstakst for abonnenterne i hele landet indebærer imidlertid en risiko for, at beboerne i de tættest befolkede dele af landet kan tiltage sig fordele på bekostning af beboerne i de tyndest befolkede dele af landet.

Abonnenterne i fællesantenneforeningerne i de større bysamfund vil således opnå betydelige besparelser, såfremt man i stedet for tilslutning til hybridnettet selv etablerer parabolantener eller lignende i forbindelse med en modernisering af anlægget. Sådanne forhold vil kunne medføre en begrænset udbredelse af bredbåndsnettet, hvilket ud fra en samfundsmæssig betragtning er uhenigtsmæssigt. Med henblik på at neutralisere disse konkurrencemæssige virkninger foreslås det, at takst- og finansieringssystemet indrettes herefter. Forslagsstillerne har opstillet tre modeller, som skønnes egnede hertil, men er i øvrigt rede til at diskutere dette nærmere under folketingets behandling.

Model A

Teleselskaberne leverer gratis antenneforeningerne de signaler, som de selv kunne tage ned ved hjælp af parabolantener, men som antenneforeningerne ellers selv måtte betale for.

Teleselskabernes investering finansieres ved

indskud af aktiekapital uden stemmeret fra f.eks. institutionelle investorer. Til gengæld for den manglende stemmeret skal aktionærene garanteres samme udlodning fra teleselskaberne, som ejere af børsnoterede industriaktier i gennemsnit får fra deres selskaber, alt taget i betragtning.

Model B

Lovgivningsmæssigt tilvejebringes hjemmel til at pålægge fællesantenneforeningerne en udligningsafgift. Denne afgift bliver kun aktuel, såfremt fællesantenneforeningen i forbindelse med en udvidelse eller ombygning af anlægget vælger andre muligheder for fremskaffelse af radio- og TV-programmer end gennem hybridnettet. Afgiften udgør forskellen mellem omkostningerne ved etablering af den alternative programforsyningsmulighed og omkostningerne ved tilslutning til hybridnettet. Herved sikres, at antenneforeningernes valg af programforsyningsmuligheder ikke træffes på grundlag af de økonomiske forhold.

Model C

Teleadministrationernes rapport af 1. november 1983, der sætter en overgrænse, formentlig på 1.000 tilslutninger, for fællesantenneanlæggene.

ad punkt 6

Med henblik på at åbne mulighed for størst mulig udbredelse af hybridnettet må det sikres, at modtagelse af programmer fra kommunikationssatellitter kun finder sted nogle få steder. Dette sikres bedst ved at opretholde P & Ts eneret på modtagelse af signaler fra kommunikationssatellitter.